

E08.06 Aischylos‘ Perser: 1. Epeisodion 1 [als docx](#)

Χορός

[140] ἄλλ’ ἄγε, Πέρσαι, τόδ’ ἐνεζόμενοι
 στέγος ἀρχαῖον,
 φροντίδα κεδνὴν καὶ βαθύβουλον
 θάμεθα, χρεῖα δὲ προσήκει,
 πῶς ἄρα πράσσει Ξέρξης βασιλεὺς
 Δαρειογενής,
 τὸ πατρωνύμιον γένος ἡμέτερον·
 πότερον τόξου ῥῦμα τὸ νικῶν,
 ἢ δορικράνον
 λόγχης ἰσχὺς κεκράτηκεν¹.
 ἄλλ’ ἦδε θεῶν ἴσον ὀφθαλμοῖς
 φάος ὀρμᾶται μήτηρ βασιλέως,
 βασιλεία δ’ ἐμή· προσπίτνω·
 καὶ προσφθόγοις δὲ χρεῶν αὐτὴν
 πάντας μῦθοισι προσανδᾶν.

Χορός

—υ—x—υ—x | —υ—x—υ—x tr

[155] ὦ βαθυζώνων ἄνασσα Περσίδων ὑπερτάτη,
 μήτηρ ἢ Ξέρξου γεραιά, χαῖρε, Δαρείου γύναι·
 θεοῦ μὲν εὐνάτειρα Περσῶν, θεοῦ δὲ καὶ μήτηρ ἔφους,
 εἴ τι μὴ δαίμων παλαιὸς νῦν μεθέστηκε στρατῷ.

Ἄτοσσα

[159]

ταῦτα² δὴ λιποῦς· ἰκάνω χρυσεοστόλμους δόμους
 καὶ τὸ Δαρείου τε κάμὸν κοινὸν εὐνατήριον.
 κάμῃ καρδίαν ἀμύσσει φροντίς· ἐς δ’ ὑμᾶς ἐρῶ
 μῦθον οὐδαμῶς ἐμαυτῆς οὔς· ἀδείμαντος, φίλοι,
 μὴ μέγας πλοῦτος κονίσας οὔδας ἀντρέψη ποδὶ
 ὄλβον³, ὃν Δαρεῖος ἦρεν οὐκ ἄνευ θεῶν τινος.
 ταῦτά μοι διπλῇ μέριμνα φραστος⁴ ἐστὶν ἐν φρεσίν,
 μήτε χρημάτων ἀνάνδρων πληθος ἐν τιμῇ σέβειν
 μήτ’ ἀχρημάτοισι λάμπειν φῶς ὅσον σθένος πάρα⁵.
 ἔστι γὰρ πλοῦτός γ’ ἀμεμφής, ἀμφὶ δ’ ὀφθαλμῷ⁶ φόβος·
 [169] ὅμμα γὰρ δόμων νομίζω δεσπότης παρουσίαν.
 πρὸς τὰδ’ ὥς οὕτως ἐχόντων τῶνδε, σύμβουλοι λόγου
 τοῦδέ μοι γένεσθε, Πέρσαι, γηραλέα πιστώματα·
 πάντα γὰρ τὰ κέδν’ ἐν ὑμῖν ἐστί μοι βουλευόμενα.

Χορός

εἰ τόδ’ ἴσθι, γῆς ἄνασσα τῆσδε, μή σε δις φράσαι
 μήτ’ ἔπος μήτ’ ἔργον ὧν ἂν δύναιμι⁷ ἡγεῖσθαι θέλῃ·

anap

εὐμενεῖς γὰρ ὄντας ἡμᾶς τῶνδε συμβούλους καλεῖς.

Ἄτοσσα

[176] πολλοῖς μὲν αἰεὶ νυκτέροις ὀνείρασιν
 ζύνειμ’, ἄφ’ οὔπερ παῖς ἐμὸς στείλας στρατὸν
 Ἰαόνων γῆν οἴχεται Πέρσαι θέλων·
 ἀλλ’ οὔτι πω τοιόνδ’ ἐναργὲς εἰδόμην
 ὥς τῆς πάροιθεν εὐφρόνης· λέξω δέ σοι.
 [181] ἐδοξάτην⁸ μοι δύο γυναικ’ εὐείμονε,
 ἢ μὲν πέπλοισι Περσικοῖς ἡσκημένη,
 ἢ δ’ αὖτε Δωρικοῖσιν, εἰς ὅψιν μολεῖν,
 μεγέθει τε τῶν νῦν ἐκπρεπεστάτα πολύ,
 κάλλει τ’ ἀμώμω, καὶ κασιγνήτα γένους
 ταῦτο· πάτραν δ’ ἑναῖον ἢ μὲν Ἑλλάδα
 κλήρω λαχοῦσα γαῖαν, ἢ δὲ βάρβαρον.
 τούτω στάσιν τιν’, ὥς ἐγὼ δόκουν ὀρᾶν,
 τεύχειν ἐν ἀλλήλαισι· παῖς δ’ ἐμὸς μαθὼν
 [190] κατεῖχε κάπρᾶνεν, ἄρμασιν δ’ ὑπο
 ζεύγνυσιν αὐτῷ καὶ λέπαδν’ ἐπ’ αὐχένων
 τίθησι. χῆ μὲν τῇδ’ ἐπυργούτο στολῇ
 ἐν ἡνίασί τ’ εἶχεν εὐαρκτον στόμα,
 ἢ δ’ ἐσφάδαζε, καὶ χεροῖν ἔντη δίφρου
 διασπαράσσει καὶ ξυναρπάζει βία
 ἄνευ χαλινῶν καὶ ζυγὸν θραύει μέσον.
 πίπτει δ’ ἐμὸς παῖς, καὶ πατὴρ παρίσταται
 Δαρεῖος οἰκτεῖρων σφε· τὸν δ’ ὅπως ὀρᾷ
 Ξέρξης, πέπλους ῥήγνυσιν ἀμφὶ σώματι.
 [200] καὶ ταῦτα μὲν δὴ νυκτὸς εἰσιδεῖν λέγω.
 ἐπεὶ δ’ ἀνέστην καὶ χεροῖν καλλιρρόου
 ἔψαυσα πηγῆς, σὺν θυηπόλῳ χερὶ
 βωμὸν προσέστην, ἀποτρόποισι δαίμοσιν
 θέλουσα θῦσαι πέλανον, ὧν τέλη τάδε⁹.
 ὀρῶ δὲ φεύγοντ’ αἰετὸν πρὸς ἐσχάραν
 Φοῖβον· φόβω δ’ ἄφθογος ἐστάθην, φίλοι·
 μεθύστερον δὲ κίρκον εἰσορῶ δρόμῳ
 πτεροῖς ἐφορμαίνοντα καὶ χηλαῖς κάρᾳ
 τίλλονθ’· ὁ δ’ οὐδὲν ἄλλο γ’ ἢ πτήξας δέμας
 [210] παρῆιχε. ταῦτ’ ἔμοιγε δείματ’ εἰσιδεῖν,
 ὑμῖν δ’ ἀκούειν. εὖ γὰρ ἴστε, παῖς ἐμὸς
 πράξας μὲν εὖ θαυμαστὸς ἂν γένοιτ’ ἀνὴρ,
 κακῶς δὲ πράξας, οὐχ ὑπεύθυνος πόλει,
 σωθεῖς δ’ ὁμοίως τῆσδε κοιρανεῖ χθονός.

¹ κεκράτηκεν: Bogenschützen sind die Perser, Lanzenträger die Griechen

² ταῦτα: διὰ ταῦτα

³ μέγας - ὄλβον: Bild: der Reichtum werde das Wohlergehen wie ein Staub aufwirbelndes Gefährt vernichten

⁴ φραστός „gesagt“, hier zweideutig; es folgt ein ICA; zu σέβειν erg. <τινά>

⁵ ὅσον σθένος πάρα = πάρεστιν „wieviel Macht auch <bei ihnen> ist“

⁶ ἀμφὶ δ’ ὀφθαλμῷ: „um/ vor meinem Auge (= es trübend) ist Furcht“

⁷ δύναιμι = δύναιμι ἡμετέρα

⁸ ἐδοξάτην und folgende: Dual s. [hier](#)

⁹ ὧν τέλη τάδε: deren Steuer dies ist = denen diese Gabe zukommt